

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת צביקה פוגל

3484/25/פ

הצעת חוק סמכויות מינהליות (מעצרים והגבלות) (הוראת שעה), התשפ"ג–2023

1. צו מעצר
- השר לביטחון לאומי, לבקשת המפקח הכללי של משטרת ישראל ובהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או משנהו, או פרקליט המדינה או משנהו, רשאי, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אדם לתקופה שתיקבע בו לפי הוראות סעיף 4, אם שוכנע כי יש אפשרות קרובה לוודאי לפגיעה ממשית בביטחון הציבור אם אותו אדם לא יהיה במעצר.
2. צו הגבלה
- (א) השר לביטחון לאומי רשאי, בצו בחתימת ידו, להטיל על אדם אחת או יותר מההגבלות המנויות להלן, אם שוכנע כי קיים חשש סביר לפגיעה בביטחון הציבור, והכול כפי שייקבע בצו ולתקופה שתיקבע בו לפי הוראות סעיף 4 ובמידה שלא תעלה על הנדרש לשם השגת מטרת הצו.
- (1) הגבלת יציאתו ממקום או מאזור מסוים ;
  - (2) איסור יציאה מהארץ ;
  - (3) איסור להיכנס או להיות נוכח במקום או באזור מסוים ;
  - (4) חובה לגור או להימצא במקום או באזור מסוים ;
  - (5) הגבלה אחרת בנוגע לתנועה במקום או באזור מסוים ;
  - (6) חובה לדווח מראש למשטרת ישראל או לגורם אחר שיקבע בצו על כוונה לצאת ממקום או להיכנס למקום מסוים ;
  - (7) חובה להפקיד את הדרכון בידי משטרת ישראל או בידי גורם אחר שייקבע בצו ;
  - (8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע ;

(9) איסור רכישה, החזקה או נשיאה של חפצים מסוימים, בין במישרין ובין בעקיפין;

(10) איסור להשתמש בשירותים מסוימים או לבצע פעולות מסוימות;

(11) איסור להתקשר עם אדם מסוים או עם קבוצת אנשים, לרבות בדרך של שיחה כהגדרתה בחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979¹;

(12) איסור לבצע שיחה כהגדרתה בחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979;

(13) איסור להשתמש בשירותי האינטרנט;

(14) הגבלה בנוגע לעבודה או לעיסוק;

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יורה השר לביטחון לאומי בצו כאמור על איסור יציאתו של אדם ממקום מגוריו או על הרחקתו ממקום מגוריו, אלא לפי בקשת המפקח הכללי של משטרת ישראל ובהסכמת פרקליט בדרגת סגן בכיר א' ומעלה שפרקליט המדינה הסמיכו לעניין זה, ולאחר ששוכנע כי קיים חשש ממשי בביטחון הציבור אם לא יוטלו על אותו אדם הגבלות כאמור, והכול כפי שיקבע בצו ולתקופה שתיקבע בו לפי הוראות סעיף 4 ובמידה שלא תעלה על הנדרש לשם השגת מטרת הצו.

(ג) לשם הבטחת קיומן של ההגבלות שנקבעו בצו כאמור, כולן או חלקן, רשאי השר לביטחון לאומי להורות כי האדם שלגביו הוצא הצו או מי מטעמו, יפקיד ערובה בידי משטרת ישראל או בידי גורם אחר שיקבע בצו; לעניין זה "ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של האדם שלגביו הוצא הצו, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים.

3. סייג להוצאת צו מעצר או צו הגבלה
השר לביטחון לאומי לא יורה על מעצרו או הגבלתו של אדם לפי סעיף 1 ו-2, אם ניתן להשיג את מטרת הצו בדרך אחרת שפגיעתה בזכויותיו של אותו אדם פחותה.

4. תקופת תוקף הצו
בצו לפי סעיף 1 ו-2 תיקבע תקופת תוקפו ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה, לעניין מעצר ולעניין צו הגבלה לפי סעיף 2(ב) – על שישה חודשים, ולעניין הגבלה אחרת – על שנה.

¹ ס"ח תשל"ט, עמ' 118.

5. הארכת תוקף הצו . היה לשר לביטחון לאומי יסוד סביר להניח, בסמוך לפני פקיעת תוקפו של צו לפי סעיף 1 ו-2 (להלן - הצו המקורי), שטעמי ביטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של האדם שלגביו הוצא הצו, במעצר, או את המשך הגבלתו כפי שנקבע בצו, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של הצו המקורי לתקופה שלא תעלה על שישה חדשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין הצו המקורי.
6. צו מעצר בסמכות המפקח הכללי של משטרת ישראל . היה למפקח הכללי של משטרת ישראל יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי השר לביטחון לאומי לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף 1, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של המפקח הכללי של משטרת ישראל.
7. מתן הצו ללא נוכחות העציר . צו מעצר לפי סעיף 1 ו-6 (להלן - צו מעצר) או צו המטיל הגבלה לפי סעיף 2 (להלן - צו הגבלה) לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שלגביו הוא חל.
8. זכות שימוע . השר לביטחון לאומי לא ייתן צו הגבלה, וכן לא יאריך את תוקפו של הצו כאמור בסעיף 2, אלא לאחר שנתן לאדם שלגביו ניתן הצו הזדמנות לטעון את טענותיו לפני מי שהוא הסמיכו לכך; נוכח השר לביטחון לאומי כי מתן זכות שימוע כאמור עלול לסכל את מטרת הצו, רשאי הוא ליתן את הצו אף בלא מתן זכות שימוע, ובלבד שיינתן זכות כאמור לאדם שלגביו ניתן הצו, סמוך לאחר מכן ולא יאוחר מ־30 ימים לאחר מועד מתן הצו.
9. הארכת מעצר בידי שופט . (א) על אף הוראות סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996² (בסעיף זה - חוק המעצרים), רשאי שופט שלום להאריך מעצר של אדם שחקירתו הסתיימה אם הצהיר תובע, באישור פרקליט מחוז או פרקליט בכיר, כי הוגשה בקשה לשר לביטחון לאומי להוצאת צו מעצר לפי סעיף 1 או כי עומדים להגיש בקשה כאמור, והשופט שוכנע כי יש בסיס להגשת הבקשה וכי אי הארכת מעצרו עלולה לסכל את מטרת המעצר לפי סעיף 1 או לפגוע בביטחון מבצע המעצר או בביטחונו של אדם אחר בשעת ביצוע מעצר כאמור; לעניין סעיף זה, "פרקליט בכיר" - פרקליט בדרגת ממונה ומעלה, שפרקליט מחוז או פרקליט המדינה הסמיכו לעניין זה.

² ס"ח תשנ"ו, עמ' 338.

(ב) הארכת מעצר לפי סעיף זה תהיה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות, אולם אם המועד לתום 48 שעות חל בשבת או בחג, רשאי בית המשפט להורות כי הארכת המעצר כאמור תהיה לתקופה ארוכה יותר שתסתיים לא יאוחר משש שעות לאחר צאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29 לחוק המעצרים.

(ג) הוארך מעצר לפי סעיף זה והחליט השר לביטחון לאומי שלא להוציא צו מעצר לפי סעיף 1 נגד העצור, יודיע על כך התובע מייד לבית המשפט, והעצור ישוחרר לאלתר.

(ד) על דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 15(ג) עד (ז) לחוק המעצרים, ועל החלטת בית המשפט בדיון כאמור יחולו הוראות סעיפים 53 עד 55 לאותו חוק, הכול בשינויים המחויבים.

(ה) דיון לפי סעיף זה, לרבות דיון בערר לפי סעיף 53 לחוק המעצרים כפי שהוחל בסעיף קטן (ד), יתקיים בנוכחות העצור וסנגורו של העצור, והוראות סעיף 9 לא יחולו לעניין דיון כאמור.

(א) צו מעצר לפי חוק זה יבוצע על ידי שוטר וישמש אסמכתה לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר, בתנאים שקבע השר לביטחון לאומי בתקנות באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת; בתקנות כאמור ניתן לקבוע בין השאר הוראות בדבר משמעת העצירים במקומות המעצר.

10. סמכויות פיקוח ואכיפה מינהלית

(ב) לשם פיקוח ואכיפת צו הגבלה רשאי שוטר –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצועו של צו ההגבלה או להקל על ביצועו; לעניין זה, "מסמך" – לרבות תעודה או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים התשנ"ה-1995³;

³ ס"ח תשנ"ה, עמ' 366.

(3) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שבו נמצא האדם שלגביו הוצא הצו או אמור להימצא בו על פי תנאי הצו, לשם מסירת הצו ופיקוח על קיום תנאיו, ובלבד שהודיע לו, ככל הניתן בנסיבות העניין, על המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה; שוטר רשאי להשתמש בכוח סביר לשם הפעלת סמכותו לפי פסקה זו;

(4) לערוך חיפוש בבית או במקום אחר, או על גופו של האדם שלגביו הוצא הצו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאדם שלגביו הוצא הצו מחזיק או משתמש בחפצים מסוימים שהחזקתם נאסרה בצו או עושה פעולה אחרת בניגוד לתנאי הצו; לעניין זה, "חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו–1996⁴;

(5) לתפוס חפץ, כמשמעותו בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט–1969⁵ (בסעיף זה – הפקודה), שהחזקתו נאסרה בצו, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ מתבצעת הפרה של הוראות צו ההגבלה; על תפיסת חפצים כאמור יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודה, בשינויים המחויבים;

(6) (א) לעכב אדם, אשר יש לו יסוד סביר להניח כי ניתן נגדו צו הגבלה, עד לקבלת עותק הצו;

(ב) לא ניתן לקבל עותק צו ההגבלה במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוות עימו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו;

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

11. (א) שוכנע קצין משטרה בדרגת ניצב ומעלה כי אדם שלגביו הוצא צו הגבלה הפר הוראה מהוראות צו ההגבלה, רשאי הוא להורות על חילוט או על מימוש הערובה.

(ב) לא תינתן הוראה על חילוט או על מימוש שהערובה כאמור בפסקה (1), אלא לאחר שניתנה הזדמנות לאדם שלגביו הוצא צו ההגבלה או לערב, לפי העניין, להשמיע את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.

⁴ ס"ח תשנ"ו, עמ' 136.
⁵ דיני מדינת ישראל מס' 12, עמ' 284.

(ג) על החלטת קצין משטרה לפי פסקה (א) רשאי האדם שלגביו הוצא צו ההגבלה או הערב, לפי העניין, לערור לפני בית משפט מחוזי שידון בערר בשופט יחיד.

12. ביקורת שיפוטית על צו מעצר (א) נעצר אדם על פי צו השר לביטחון לאומי לפי חוק זה, יובא בתוך 48 שעות ממעצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו המפקח הכללי של משטרת ישראל – תוך 48 שעות ממעצרו לפי צו המפקח הכללי של משטרת ישראל, לפני נשיא בית משפט מחוזי. הנשיא רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני הנשיא ולא הוחל בדיון לפניו בתוך 48 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין.

(ב) לא יובאו במניין 48 השעות האמורות ימי מנוחה כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948⁶, הנהוגים לגבי נשיא בית המשפט המחוזי.

(ג) נשיא בית המשפט המחוזי שהובא לפניו עציר לפי סעיף קטן 1 או שופט הדין בעתירה שהוגשה לבית המשפט לעניינים מינהליים, בעניין צו הגבלה לפי סעיף 2, יבטל את צו המעצר או את צו ההגבלה, לפי העניין, אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של ביטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לעניין.

(ד) סעיף זה אינו גורע מסמכותו של השר לביטחון לאומי לבטל צו מעצר או צו הגבלה שנתן לפי חוק זה, בין לפני אישורו לפי סעיף זה ובין לאחריו.

13. עיון תקופתי מחדש אושר צו מעצר לפי חוק זה בשינוי או בלי שינוי, ידון נשיא בית המשפט המחוזי מחדש בעניין המעצר לא יאוחר משלושה חודשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 12 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע הנשיא בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני הנשיא תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין.

14. סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות (א) בהליכים לפני נשיא בית המשפט המחוזי לפי סעיפים 12 ו-13 ובעתירה שהוגשה לבית משפט לעניינים מינהליים בעניין צו הגבלה, מותר לסטות מדיני הראיות, אם נשיא בית המשפט המחוזי או השופט הדין בעתירה כאמור, לפי העניין, משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.

⁶ ע"ר מס' 2, עמ' 1.

(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות, יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.

(ג) בהליכים לפני נשיא בית המשפט המחוזי לפי סעיפים 12 ו-13 ובעתירה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נשיא בית המשפט המחוזי או השופט הדן בעתירה, לפי העניין, לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם שלגביו הוצא הצו או בא כוחו או בלי לגלותה להם אם, אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות אותו אדם ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לו או לבא כוחו עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב, וכי העניין שיש באיגילוייה עדיף מהצורך לגלותה לשם בירור האמת ועשיית צדק; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ד) החליט בית המשפט לקבל ראיה חסויה, יודיע לצד השני על כוונתו לעשות כן, ורשאי הוא להורות על העברת תמצית של הראיה החסויה לצד השני או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו נקבע, לפי הוראות סעיף קטן (ג), כי הראיה חסויה.

(ה) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (ג), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת הראיה; הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא יתחשב בית המשפט בראיה לשם קבלת החלטתו, והראיה לא תועבר לצד השני או לבא כוחו.

15. (א) החלטת נשיא בית המשפט המחוזי לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 13, ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון, שידון בערעור בשופט יחיד; לבית המשפט העליון בדיון בערעור לעניין צו מעצר לפי סעיף קטן זה ובדיון בערעור על החלטת בית משפט לעניינים מינהליים בעתירה שהוגשה בעניין צו הגבלה, יהיו כל הסמכויות שניתנו לנשיא בית המשפט המחוזי או לשופט בית המשפט לעניינים מינהליים, לפי העניין, לפי חוק זה.

(ב) הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם נשיא בית המשפט המחוזי או שופט בית המשפט לעניינים מינהליים, לפי העניין, או נשיא בית המשפט העליון החליט אחרת.

ערעור

- (ג) (1) החליט נשיא בית המשפט המחוזי לבטל את צו המעצר והודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה, רשאי נשיא בית המשפט המחוזי לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שיקצוב ושלא תעלה על 48 שעות ממתן ההחלטה; לעניין זה לא יובאו במניין 48 השעות האמורות ימי מנוחה כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;
- (2) ערעור כאמור יוגש בהקדם האפשרי תוך התקופה שנקצבה;
- (3) החליט היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, למרות הודעת בא כוחו לבית המשפט, כי לא יוגש ערר, יודיע בא כוחו מיד לבית המשפט על החלטתו, והאדם ישוחרר לאלתר.
16. נוכחות העציר וייצוג
(א) בכפוף לאמור בסעיף 14 (ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 12, 13, 15, ורשאי מי שהוצא לגביו צו הגבלה להיות נוכח בכל דיון לפני בית משפט לעניינים מינהליים או בית המשפט העליון בעתירה או בערעור, לפי העניין, לגבי צו כאמור.
- (ב) שר המשפטים רשאי בצו להגביל את זכות הייצוג בהליכים לפי חוק זה או בהליכים לעניין צו הגבלה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-72000, למי שאושר לשמש סגור בבתי הדין הצבאיים באישור בלתי מסויג כאמור בסעיף 318(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.⁸
17. דיון בדלתיים סגורות
דיון בהליכים לפי חוק זה יתקיים בדלתיים סגורות.
18. נשיא תורן במקום נשיא
הפר אדם שלגביו הוצא צו הגבלה הוראה מהוראות הצו, דינו – מאסר שנתיים.
19. נשיא תורן במקום נשיא
נבצר מסיבה כלשהי מנשיא בית משפט מחוזי למלא תפקידו לפי חוק זה, יבוא במקומו נשיא תורן של אותו בית משפט.

⁷ ס"ח תש"ס, עמ' 190.
⁸ ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

סמכות קצין
משטרה

20.

(א) על אף האמור בסעיף 2(א), רשאי קצין משטרה בדרגת ניצב ומעלה, להטיל הגבלה אחת או יותר מהגבלות המנויות בפסקאות (1), (3) עד (6), (8), (11) ו-(12) לסעיף האמור, מהטעמים המנויים בו ומצא כי בנסיבות העניין ראוי כי הסמכות תופעל על ידי קצין משטרה בהתחשב בתפקידיה של המשטרה במניעת עבירות ובשמירה על ביטחון הנפגש והרכוש והסדר הציבורי.

(ב) צו הגבלה כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לפרק הזמן הנדרש לשם השגת מטרת צו ההגבלה, ושלא תעלה על שישה חודשים, ורשאי קצין המשטרה, להאריך את משך צו ההגבלה מעת לעת.

(ג) קצין משטרה בדרגת ניצב ומעלה לא יטיל צו הגבלה, וכן לא יאריך את תוקפו של הצו כאמור בסעיף (א), אלא לאחר שנתן לאדם שלגביו הוטל הצו הזדמנות לטעון את טענותיו לפני מי שהוא הסמיכו לכך; נוכח קצין המשטרה כי מתן זכות שימוע כאמור עלול לסכל את מטרת הצו, רשאי הוא ליתן את הצו אף בלא מתן זכות שימוע, ובלבד שייתן זכות כאמור לאדם שלגביו ניתן הצו, סמוך לאחר מכן ולא יאוחר מעשרה ימים לאחר מועד מתן הצו.

(ד) היה לקצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי קצין משטרה בדרגת ניצב להטיל הגבלה על אדם לפי סעיף (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על הגבלתו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על שישה ימים ותהא ניתנת להארכה על ידי צו של קצין משטרה בדרגת ניצב ומעלה לפי סעיף (א).

(ה) על צו הגבלה שניתן על ידי קצין משטרה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 2, 10, 14 ו-18, בשינויים המחויבים.

(ו) הוראות לעניין סמכות קצין משטרה לפי סעיף זה ייקבעו בנהל משטרת ישראל באישור השר לביטחון לאומי.

(ז) אחת לשנה או במועד אחר שיקבע השר לביטחון לאומי ידווח המפקח הכללי של משטרת ישראל לשר לביטחון לאומי על היקף הטלת הגבלות על ידי קציני משטרה לפי סעיף זה ועל נסיבות הטלת ההגבלות.

דיווח

21.

השר לביטחון לאומי ידווח לוועדה לביטחון לאומי ב-1 בפברואר בכל שנה, לגבי השנה שקדמה למועד הדיווח, על אלה:

- (1) מספר צווי המעצר שניתנו לפי סעיף 1 בפילוח לפי תקופת הצו;
- (2) מספר צווי הגבלה שניתנו לפי סעיף 2(א), בפילוח לפי סוג הצו, הגורם שהוציא את הצו ותקופת הצו;

- (3) מספר צווי המעצר שניתנו לשם הוצאת צו מעצר מינהלי לפי סעיף 2(ב).
- ביצוע ותקנות 22. השר לביטחון לאומי ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובאישור הוועדה לביטחון לאומי – תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי חוק זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי חוק זה.
- הוראת שעה 23. חוק זה יעמוד בתוקפו שנה מיום פרסומו.
- תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים 24. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 55, בסופו יבוא:
- מינהליים

"(4) החלטה של רשות בעניין צו הגבלה לפי סעיף 2 לחוק סמכויות מינהליות (מעצרים והגבלות), התשל"ט-1979."

ד ב ר י ה ס ב ר

במסגרת חוקים שונים, ובהם חוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979, ניתנו לשר הביטחון ולרמטכ"ל סמכויות להוציא צווי מעצר מינהליים מטעמים של ביטחון המדינה או ביטחון הציבור, ולמפקד צבאי ניתנו סמכויות להוציא צווי הגבלה מינהליים מטעמים של ביטחון המדינה, כמו חובת מגורים באזור מסוים ואיסור הגעה לאזורים מסוימים.

בכנסת ה-24 הוגשה הצעת חוק פרטית על ידי חבר הכנסת בני בגין (פ/2787/24), במסגרתה התבקש לתקן את חוק הסמכויות ותקנות ההגנה, לרבות מתן סמכות לשר לביטחון לאומי ולמפקח הכללי של משטרת ישראל להוציא צווי מינהליים בתוך שטח מדינת ישראל.

הצורך במתן סמכות דומה, אף אם לא זהה, עולה בעקבות עיסוק המשטרה הגובר בפעילויות בעלות אופי ביטחוני, כגון אחריות המשטרה על מתחם הר הבית, אירועי "שומר החומות" ונושאים פליליים שנוטים להתערבב בנושאים ביטחוניים, בכך עיסוק המשטרה כיום אינו מתמקד רק בנושאי "הסדר הציבורי" אלא גם ב"ביטחון הציבור".

במסגרת הצעת חוק זו, מוצע לתת לשר לביטחון לאומי ולמפקח הכללי של משטרת ישראל את הסמכות להטיל צווי מינהליים בתוך שטחי מדינת ישראל, בדומה לסמכותו של שר הביטחון ושל הרמטכ"ל להטיל צווי מינהליים כאמור, כל זאת מטעמים של ביטחון הציבור, הן בהתמודדות, הן מול גורמי טרור והן מול ארגוני פשיעה.

האחריות הישירה לביטחון הפנים של מדינת ישראל מופקדת בידי משטרת ישראל, בהתאם להחלטות הממשלה במשך השנים. בשנים האחרונות אנו עדים להתגברות משמעותית של הפשיעה החמורה ולעלייה דרסטית באירועי הרצח, במיוחד בחברה הערבית, הפוגעת גם באזרחים חפים מפשע. ארגוני הפשיעה שמעורבים על בסיס יומי באירועי אלימות ורצח עושים שימוש תכוף בכלי נשק בסביבה אזרחית. במצב שבו יש למשטרה מידע מודיעיני על אפשרות קרובה לוודאי לביצוע פשע חמור, אך ללא תשתית

ראייתית מוצקה, למשטרה אין הכלים לבצע מעצר מניעה של אותם החשודים. צו השעה מחייב לאפשר למשטרת ישראל את השימוש בכלים אלה גם במקרי פשיעה חמורה. שימוש בכלים אלה יסייע למשטרת ישראל על סמך מידע מודיעיני ובמקרים חריגים להרחיק עבריינים בכירים מחוללי פשיעה, ובכך לצמצם מאוד את האלימות והפגיעה בחפים מפשע.

כמו כן, בעקבות אירועי "שומר החומות", פרסם מבקר המדינה דו"ח מיוחד, במסגרתו הוא הפנה את האחריות לטיפול בעבירות על רקע לאומני גם למשטרת ישראל.

על כן, כלים אלה יאפשרו למשטרת ישראל להתמודד עם ארגוני טרור ומול אירועי הפס"ד המוניים המהווים איום אסטרטגי של חזית פנימית בעת מערכה רב זירתית מורכבת.

יצוין כי כבר היום לשר לביטחון לאומי יש סמכויות מעבר לסמכות הכללית לשמירה על הסדר הציבורי, כגון בחוק המאבק בטרור, בחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה ובפקודת המשטרה (סמכות להכריז על אירוע חירום אזרחי).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים

והונחה על שולחן הכנסת ביום

כ"ג בסיוון התשפ"ג (12.06.2023)